Davant del ciberbullying, com actuem?

written by Isabel Bixquert | 4 de December de 2023

El *ciberbullying* pot consistir en amenaces, insults, burles, difusió de rumors, fotografies privades o vergonyoses, o excloure altres persones. **Perpetrar este tipus d'assetjament a través de les tecnologies de la informació té conseqüències greus en la salut mental, física i psicològica, així com en els àmbits socials i educatius dels qui la patixen**. Així mateix, cal parar atenció a alguns **signes que poden denotar que un menor estiga sent assetjat en línia o estiga assetjant cibernèticament altres persones**:

– Augments o disminucions notables en l'ús dels dispositius

– Accentuades respostes emocionals (riure, enuig, malestar) davant del que passa a través de la pantalla

– Amagar el dispositiu quan hi ha persones a prop, evitar parlar del que està passant

– Evitació de situacions socials

– Desmotivació, pèrdua d'interés per allò que habitualment li resultava interessant

La violència en línia entre xiquets, xiquetes i adolescents

no es dóna per si sola; sol coexistir amb altres tipus de violència (*bullying*, assetjament sexual, etc.) dins dels entorns escolars i socials. Per este motiu, cal abordar la prevenció del ciberassetjament en totes les dimensions i en qualsevol context. El tipus de socialització que els xiquets i xiquetes aprenen a través de les seues interaccions quotidianes (família, escola, grup d'iguals, mitjans de comunicació, xarxes socials…) pot marcar l'atracció cap a la violència o, per contra, promoure esta atracció cap a relacions belles, basades en el respecte, la veritat i la solidaritat. Este és el factor clau. Professionals de l'educació i familiars tenim una gran responsabilitat en este sentit, alhora que la gran oportunitat d'accedir a **les evidències científiques que són efectives** i actuar en coherència al respecte. En consideració a l'ús de tecnologies, cal crear habilitats comunes amb alumnat i famílies per a fer un ús positiu dels mitjans digitals i els dispositius, tenint en compte els riscos i els drets dels menors, així com enfortir la idea d'ensenyar als menors i adolescents amb qui fer amistat a les xarxes socials, en quines condicions i per què. **Triar qui tracta bé, i ignorar i rebutjar públicament les conductes de qui no ho fa, genera pèrdua d'atractiu i èxit social en les persones violentes**. La solidaritat activa de les persones espectadores d'assetjament és determinant, igual que la protecció de les mateixes. D'esta manera es prevé la revictimització i la **violència aïlladora (és a dir, la que patixen els que defensen les víctimes)**. Els i les menors necessiten tindre habilitats comunicatives per a actuar en defensa de les víctimes, així com poder comptar amb persones adultes per a denunciar qualsevol maltractament.

El model dialògic de prevenció i resolució de conflictes ajuda a generar habilitats comunicatives, socials i emocionals, també en línia. Per tant, és imprescindible

oferir espais de diàleg a tota la comunitat educativa, per part dels centres escolars, per a promoure un clima escolar i virtual segur amb la implicació i el compromís de les persones adultes.

Totes les formes de comunicació requerixen presa de consciència i responsabilitat per a poder emprendre posicionaments clars en qualsevol context en què es puga ser víctima o testimoni de violència.

[Imatge: Freepik]